

Biroul permanent al Senatului
Bp 336 1.5.08.2009

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr.335/2007 și a Legii nr.26/1990 privind registrul comerțului

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr.335/2007 și a Legii nr.26/1990 privind registrul comerțului, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B336 din 30.06.2009,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă urmărește în esență modificarea Legii camerelor de comerț din România nr.335/2007 și a Legii nr.26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul trecerii sistemului oficiilor de registru al comerțului de la Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești și tribunale în sistemul camerelor de comerț din România.

Prin conținut și obiectul reglementării, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Este de amintit că inițial, prin adoptarea Legii nr.26/1990, oficiile de registru al comerțului au fost înființate și organizate pe lângă camerele de comerț și industrie teritoriale sub coordonarea Oficiului Național al Registrului Comerțului (ONRC), organizat și funcționând pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României.

Acest sistem a funcționat până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.129/2002 care modifică Legea

nr.26/1990, trecând oficiile de registru al comerțului în sistemul justiției. După o seamă de încercări legislative eșuate urmărind revenirea sistemului oficiilor de registru al comerțului la camerele de comerț și industrie, proiectul de față consacră această din urmă soluție care să restabilească soluția legislativă inițială în privința organizării și funcționării registrului comerțului în România.

Se cuvine precizat faptul că în perioada interbelică, camerele de comerț și industrie erau instituții publice, activitatea acestora fiind supusă controlului exercitat de Ministerul Industriei și Comerțului. Bugetul fiecărei camere era aprobat de minister, cu avizul Uniunii camerelor. Camerele țineau un registru al comerțului, care însă nu trebuie confundat cu instituția actuală, întrucât opozabilitatea actelor comercianților se asigura prin înscrierea în registrul actelor de comerț organizat de grefa tribunalului comercial și publicarea în Monitorul Oficial.

3. Precizăm că prin prezenta propunere se reiterează soluțiile legislative din propunerea legislativă trimisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B388 din 26.08.2008 spre avizare Consiliului Legislativ, respinsă la Senat în data de 7 octombrie 2008 și respinsă definitiv în ședința din 23 iunie 2009 de Camera Deputaților.

În respectiva propunere, care preconiza aceleași măsuri ca și prezentul proiect, ordinea actelor normative asupra cărora se intervine era inversată.

4. Expunerea de motive a proiectului etalează o seamă de argumente mai mult sau mai puțin discutabile în sprijinul soluției propuse, dar este de semnalat că atât în formula dispozițiilor inițiale din Legea nr.26/1990, cât și în textul prevederilor legale ce s-au succedat în această privință pe parcursul schimbării legislative a soluției, nu sunt statornicite prevederi care să stabilească expres și precis actele oficiului de registru al comerțului, natura și regimul acestora, ca și statutul precis și complet al instituției registrului comerțului.

În acest sens, este de reținut că registrul comerțului este deopotrivă instituție și instrument, ca instituție nebeneficiind de personalitate juridică decât ONRC (de *lege lata*), fără însă a se stabili natura sa juridică. Este neîndoielnic și legislația în materie, indiferent de evoluțiile pe care le-a cunoscut, prevede clar și precis că în calitate de instituție, registrul comerțului emite două categorii de acte, respectiv unul jurisdicțional – încheierea judecătorului delegat la oficiul registrului comerțului și un altul administrativ – rezoluția directorului oficiului, aceste două categorii de acte împărțindu-și

materia ce face obiectul înregistrărilor în registrul comerțului ca instrument de evidență a comercianților.

Actul jurisdicțional (încheierea judecătorului delegat) are regimul hotărârii judecătorești în privința pronunțării, efectelor și căilor de atac, legea stabilind dispoziții care prevăd uneori soluții specifice.

Cea de-a doua categorie de acte nu ar putea intra decât în rândul celor administrative, care să urmeze regimul legal al acestora din urmă. Această situație, în afară de orice discuție și dubiu, a ridicat și ridică problema, încă nerezolvată, a posibilității organizării și funcționării instituției registrului comerțului pe lângă camera de comerț și industrie. Într-adevăr, camerele de comerț și industrie, chiar potrivit Legii nr.335/2007, sunt organizații profesionale neguvernamentale, nestatale și rămâne de construit o fundamentare juridică a organizării și funcționării pe lângă acestea a instituției registrului comerțului, fără personalitate juridică. Dacă în privința încheierii judecătorului delegat problema este rezolvată prin lege în pofida faptului că judecătorul exercită puterea judecătorească nu *in foro*, ci într-o structură a unei organizații profesionale nestatale, pentru rezoluțiile directorului oficiului registrului comerțului este necesară introducerea unor dispoziții legale care să îi stabilească acestuia calificarea și statutul corespunzătoare pentru un funcționar public emitent al unui act administrativ, întrucât o organizație profesională nestatală nu are puterea de a numi o persoană abilitată să emită acte administrative.

Prin urmare, revenirea oficiilor de registru al comerțului în sistemul camerelor de comerț și industrie nu ridică prin sine o chestiune de principiu insurmontabilă, ci necesită o amenajare legală corespunzătoare și suficientă pentru configurarea statutului persoanelor emitente ale actelor specifice înregistrărilor în registrul comerțului, a răspunderii acestor persoane și a regimului adecvat al acestor acte. Asemenea prevederi nu se regăsesc în forma actuală a proiectului.

Semnalăm totodată, că nu se menționează cu claritate nici în ce constau problemele create în practică prin aplicarea Legii nr.335/2007 și în ce măsură atari probleme ar fi generate de funcționarea în regimul de *lege lata* al registrului comerțului.

5. Atribuția ONRC de ținere a registrului comerțului reprezintă un serviciu public de interes general, element consacrat de legislația în vigoare (Legea nr.26/1990) și atestat de Curtea Constituțională, prin Decizia sa nr.212/2003, publicată în Monitorul Oficial al României nr.471 din 1 iulie 2003 din care cităm: „*din coroborarea dispozițiilor*

de lege menționate rezultă că registrul comerțului desfășoară o activitate de interes public, încredințată Oficiului Național al Registrului Comerțului și oficiilor registrului comerțului, ca autorități publice, la dispoziția persoanelor interesate de situația economico-financiară a comercianților”.

Atribuirea directă a unui serviciu public (deși expresia, ca atare, nu este folosită în textul proiectului) încalcă și prevederile tratatelor comunitare în materie, deși așa cum se prevede în art.148 alin.(2) din Constituție *„Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare”.*

Astfel, potrivit Comunicării Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 20 noiembrie 2007, prin care stabilesc principiile Protocolului convenit de șefii de stat și de guvern a fi anexat Tratatului de la Lisabona, serviciile de interes economic general sunt, în principal, definite ca *„acele servicii care sunt furnizate contra unei remunerații și sunt supuse reglementărilor guvernate de legea concurenței”.* Comisia precizează că *„în practică, în afară de activitățile aferente exercitării autorității publice, pentru care nu se aplică normele pieței interne, în temeiul art.45 din Tratatul CE, rezultă că marea majoritate a serviciilor pot fi considerate drept activități economice, în sensul dispozițiilor din Tratatul CE privind piața internă (art.43 și 49).*

În anul 2002, opțiunea Guvernului României de a atribui prestarea serviciului public de ținere a registrelor comerțului a fost motivată exact de atributele exercitării autorității publice caracteristice acestui serviciu și de rolul determinant al judecătorului delegat în activitatea de înscriere în registrul comerțului a mențiunilor privind actele și faptele comercianților.

De altfel, având în vedere că registrul comerțului îndeplinește un serviciu public cu importanță deosebită în funcționarea pieței interne la nivelul Uniunii Europene, **statele membre au stabilit organizarea Registrului sub control public**, în diferite forme. În marea majoritate a statelor membre ale Uniunii Europene, opțiunea legiuitorului a fost de a acorda statut de **instituție publică** entității care ține registrele comerțului. Astfel, în 33 de state europene registrul comerțului este organizat în subordinea unui minister (12 la Ministerul Justiției și 11 la Ministerul Economiei sau Finanțelor) și numai în 2 state este ținut de camerele de comerț, dar acestea, fie au statut de instituție

publică în cadrul administrației publice locale (Italia), fie se află sub controlul unui minister (Olanda) și respectă prevederile Directivei Consiliului nr.80/723/CEE.

Pentru aceleași motive, menționăm că **pct.2 al art.II** din proiect prevede că doar conducerea O.N.R.C. și a oficiilor registrului comerțului este investită a îndeplini un serviciu de interes public, actele „încheiate” de aceste persoane fiind considerate de autoritate publică, deși fiecare componentă a activității de înregistrare în registrul comerțului este un act de autoritate publică. Reducerea acestei categorii la conducerea O.N.R.C. și a oficiilor registrului comerțului încalcă nu numai prevederi legale punctuale, ci înseși principiile pe care se bazează funcționarea acestui serviciu public.

De asemenea, prin introducerea **alin.(6) la art.8** (care conferă conducerii O.N.R.C. și oficiilor registrului comerțului competența de a dispune înregistrarea în registru a unor mențiuni, fără nici o altă formalitate) se produce confuzie în legătură cu temeiul înregistrării, întrucât celelalte prevederi ale Legii nr.26/1996, precum și alte acte normative prevăd că înregistrarea în registrul comerțului se realizează în baza încheierii judecătorului delegat.

6. Având în vedere faptul că se propune nu doar revenirea registrului comerțului în subordinea camerelor de comerț, dar și o **modificare substanțială a procedurii** – efectuarea înregistrării de un agent privat (director ONRC numit de președintele Camerei de Comerț), în locul unui agent public independent (judecătorul delegat), sunt eliminate garanțiile de profesionalism și independență necesare desfășurării acestei activități.

Efectuarea procedurilor de înregistrare de către un magistrat independent prezintă garanții de respectare a legii și interesului public care nu se regăsesc în cazul unui agent privat, fapt ce poate avea repercusiuni asupra încrederii în mediul de afaceri românesc. Mai mult, agentul privat emite, în virtutea legii, acte de autoritate publică, fără să fi fost investit sau desemnat corespunzător.

Luând în considerare importanța eforturilor statelor membre de combatere a faptelor de corupție și fraudelor asociate cu schimburile comerciale intra-comunitare, este de preferat o soluție legislativă care să mențină garanțiile existente în procesul de înregistrare a companiilor comerciale și care să permită, în același timp, Camerelor de Comerț exercitarea tuturor prerogativelor conferite de lege (de exemplu, reglementarea accesului la bazele de date relevante).

7. La **titlu**, pentru rigoarea exprimării, sintagma „Propunere legislativă” trebuie înlocuită cu substantivul „**Lege**”.

8. Deoarece prin proiect se aduc atât modificări, cât și completări actelor normative de bază, este necesar ca pe tot cuprinsul acestuia să se precizeze aceste intervenții, în redactarea prevăzută la art.57 și 58 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după următoarele exemple:

„**Alineatul... al articolului... se modifică și va avea următorul cuprins:**”.

„**La alineatul... al articolului..., litera... se modifică și va avea următorul cuprins:**”.

„**După alineatul... al articolului... se introduc... noi alineate, alin...., cu următorul cuprins:**”.

„**La articolul... după litera... se introduc... noi litere, lit...., cu următorul cuprins:**”.

9. La **pct.2 al art.I**, semnalăm că prevederile nou introduse de la lit.n¹) și n²) există deja la **art.4 lit.n) pct.4 și 5**, fiind necesară eliminarea acestora.

10. La **art.I pct.2**, propunem renunțarea la introducerea **lit.m¹) „ține registrul comerțului”**, întrucât conform Legii nr.26/1990 art.6 și 12, registrul comerțului se ține de către oficiile registrului comerțului de pe lângă Camerele de Comerț și Industrie județene, iar nu de către acestea din urmă.

11. La **pct.3 al art.I**, modificarea propusă pentru **art.28 alin.(2) lit.a)**, anume ca prima atribuție principală a Camerei Naționale să fie „ținerea registrului central al comerțului și evidența emblemelor comerciale la nivel național” contravine art.2 alin.(2) din Legea nr.26/1990, motiv pentru care trebuie renunțat la modificarea propusă, registrul central fiind ținut, chiar conform prezenței propunerii legislative, de către ONRC.

În alți termeni, textul este în contradicție cu **art.II pct.1** și, în consecință, trebuie eliminat.

La același punct, referitor la **lit.c) și j)**, semnalăm că organizarea în exclusivitate a târgurilor naționale și internaționale ale României și a „Topului național al firmelor din România și alte topuri de anvergură națională și internațională” excede atribuțiile Camerei Naționale.

Urmează a se analiza dacă aceste competențe exclusive în aceste domenii nu afectează libera concurență, având în vedere că târgurile și expozițiile naționale și internaționale ale României pot fi de

competența și a altor instituții, nu doar a Camerei de Comerț și Industrie a României.

12. La pct.4, în ceea ce privește alin.(6) al art.29, precizăm că activitatea Curților de arbitraj de pe lângă camerele județene nu poate fi îndrumată de către Curtea de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera Națională, întrucât acestea și-ar pierde independența. Este necesară revederea și refacerea corespunzătoare a dispoziției.

13. Potrivit art.II pct.2, actele încheiate de directorul general și de directorul general adjunct al Oficiului Național al Registrului Comerțului, precum și de directorul și directorul adjunct al oficiului registrului comerțului sunt de autoritate publică și în baza dispozițiilor cuprinse în acestea se efectuează, fără nicio altă formalitate, înscrieri în registrul comerțului. Având în vedere că nu sunt precizate categoriile de înscrieri ce vor fi efectuate în temeiul acestor acte, atribuțiile persoanelor menționate aduc atingere competenței judecătorului delegat, așa cum este stabilită la art.6 din Legea nr.26/1990.

14. La art.II, pct.3, semnalăm că prevederea de la alin.(2) al art.9 se repetă, aceasta regăsindu-se deja în cuprinsul alin.(2) al art.2. Se impune eliminarea alin.(2) și renumerotarea corespunzătoare a alineatelor art.9.

La același punct, la alin.(3), pentru a respecta normele de tehnică legislativă, recomandăm scrierea abreviată a cuvântului „alineatul” sub forma „alin.”.

15. La pct.6, în ceea ce privește alin.(4) al art.12, pentru o exprimare corectă, propunem eliminarea substantivului „Ministerului”, fiind superfluu.

16. Menționăm că modificarea propusă pentru art.46 de la pct.7 consistă în eliminarea posibilității judecătorului delegat de a se sesiza din oficiu pentru aplicarea amenzilor prevăzute la art.44, eliminare care nu are o explicație valabilă, mai cu seamă câtă vreme acesta este cel însărcinat prin lege (art.8) cu controlul legalității tuturor operațiunilor efectuate de Oficiul Registrului Comerțului. Se impune revederea normei.

17. La art.III, câtă vreme ce numai ONRC are personalitate juridică, personalul actual al ONRC și oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale urmează a fi preluat numai la Oficiul Național al Registrului Comerțului, oficiile teritoriale neavând personalitate juridică. Este necesară refacerea dispoziției.

Totodată, pentru precizia normei, este necesar să se precizeze actul normativ din care face parte art.10 alin.(1) la care se face trimitere.

18. La art.V, recomandăm inserarea prepoziției „în” după expresia „Oficiului Național al Registrului Comerțului” din rândul 4.

19. La art.VI, semnalăm că exprimarea este ambiguă, fiind necesară inserarea cuvântului „reprezentanții” în fața sintagmei „Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești”.

20. Referitor la art.VII, precizăm că dacă textul se dorește neapărat menținut, deși nu are nicio utilitate, el nu ar putea viza decât raporturile între ONRC și substructurile din rețeaua teritorială a Registrului Comerțului, fără personalitate juridică, respectiv oficiile Registrului Comerțului de pe lângă Camerele de Comerț și Industrie județene. Evident, asemenea raporturi urmează a primi soluții prin regulamentul de organizare și funcționare stabilit de ONRC ca persoană juridică.

21. Prin art.VIII, se stipulează că formularele-tip utilizate în activitatea Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului se mențin în continuare, măsură imposibil de realizat în privința cererii de înregistrare în registrul comerțului, înregistrare fiscală și autorizarea funcționării, a declarației pe propria răspundere în vederea autorizării funcționării, precum și a certificatului constatator privind autorizarea funcționării. Aceste formulare sunt aprobate prin ordin al ministrului Justiției și Libertăților Cetățenești.

22. La art.X, pentru rigoarea exprimării, recomandăm înlocuirea sintagmei „precum și cu modificările și completările” cu sintagma „precum și cu cele”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 916/H.08.2009.

Legea camerelor de comerț din România

1 promulgată prin **D. nr. 1031/2007** **M. Of. nr. 836/6 dec. 2007**
Decret privind promulgarea Legii camerelor de comerț din România

Lege privind Registrul comerțului

- 1 republicare M. Of. nr. 49/4 feb. 1998
Lege privind registrul comerțului
- 2 modificări prin O.G. nr. 53/1998 M. Of. nr. 302/18 aug. 1998 *introduce la art. 11 alin. (3_1), (3_2), (3_3)*
Ordonanță pentru completarea Legii nr.26/1990 privind
registrul comerțului
aprobată prin L. nr. 36/2001 M. Of. nr. 122/12 mar. 2001
- 3 modificări prin O.U.G. nr. 76/2001 M. Of. nr. 283/31 mai 2001 *abrogă art. 11 alin. (1)*
Ordonanță de urgență privind simplificarea unor formalități
administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării
comerțanților
aprobată cu modificări și L. nr. 370/2002 M. Of. nr. 406/12 iun. 2002
completări prin
- 4 modificări prin L. nr. 348/2001 M. Of. nr. 381/12 iul. 2001 *modifică art. 25; abrogă art.52*
Lege pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind registrul
comerțului
- 5 modificări prin O.U.G. nr. 129/2002 M. Of. nr. 746/11 oct. 2002 *modifică art.2 alin.(2), art.9, art.10, art.11,
art.12 alin.(4), art.44 alin.(3), art.46,
art.51; abrogă art.49*
Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 26/1990
privind registrul comerțului și a Ordonanței de urgență a
Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități
administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării
comerțanților
aprobată cu modificări și L. nr. 505/2003 M. Of. nr. 857/3 dec. 2003
completări prin
- 6 modificări prin O.G. nr. 15/2003 M. Of. nr. 61/1 feb. 2003 *introduce alin. (1_1) la art. 39*
Ordonanță pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind
registrul comerțului
aprobată cu modificări și L. nr. 183/2004 M. Of. nr. 461/24 mai 2004
completări prin
- 7 modificări prin L. nr. 161/2003 M. Of. nr. 279/21 apr. 2003 *modifică art.1 alin. (1) și (2), art.6, art.7
alin. (1), art.12 alin. (1),art.13 alin. (1)
partea introductivă și lit. a) și alin. (3),
art.14, art.15 partea introductivă, art.17 lit.
a) și b), art.18 alin. (2) și (3), art.21 lit.a),
b), c) și lit. g), art.22 alin. (3), art.24 alin.
(1) și (2), art.25 alin. (1), (3), (4) și (5),
art.26 alin. (2), art.29, art.41 alin. (1),
art.44 alin. (1) și (2), art.45, art.46, art.47;
introduce alin. (2_1) la art.1, alin. (1_1) la
art. 13, alin. (2) la art. 15, alin. (2) la
art.16, alin. (1_1) la art. 18, alin. (1_1) și
(1_2) la art. 24, alin. (1_1) la art. 31, alin.
(3) la art. 39; abrogă art.27.*
Lege privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în
exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul
de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

8 modificări prin	L. nr. 505/2003 Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 129/2002 pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților	M. Of. nr. 857/3 dec. 2003	aprobă O.U.G. nr. 129/2002 și modifică art.1 alin. (2), art.9 alin. (3), art.10 alin. (1) și (6), art.11 alin. (2), art.12 alin. (4); introduce alin. (3) la art. 11; abrogă art.9 alin. (2), art.44 alin. (3)
9 modificări prin	L. nr. 183/2004 Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2003 pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului	M. Of. nr. 461/24 mai 2004	modifică art. 39 alin. (1_1); introduce alin. (1_2) - (1_4) la art. 39
10 modificări prin	O.G. nr. 72/2004 Ordonanță pentru modificarea art. 39 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului	M. Of. nr. 791/27 aug. 2004	modifică art.39
	aprobată cu modificări prin L. nr. 519/2004	M. Of. nr. 1109/26 nov. 2004	
11 modificări prin	L. nr. 519/2004 Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 72/2004 pentru modificarea art. 39 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului	M. Of. nr. 1109/26 nov. 2004	aprobă O.G. nr. 72/2004 și modifică art.39 alin. (1), (2), (3) și (8)
12 modificări prin	L. nr. 1/2005 Lege privind organizarea și funcționarea cooperatelor	M. Of. nr. 172/28 feb. 2005	modifică art. 12 alin. (1) teza 1
13 modificări prin	L. nr. 441/2006 Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată	M. Of. nr. 955/28 nov. 2006	modifică art. 4 alin. (2), art. 10 alin. (3), art. 11 alin. (2), art. 22 alin. (3), art. 23, art. 24; introduce alin. (1_1)-(1_4) la art. 1, alin. (2) și (3) la art. 3, alin. (4) și (5) la art. 4, art. 26_1, alin. (2)-(4) la art. 51
14 modificări prin	O.U.G. nr. 119/2006 Ordonanță de urgență privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană	M. Of. nr. 1036/28 dec. 2006	modifică art. 1 alin. (2)
	aprobată cu completări prin L. nr. 191/2007	M. Of. nr. 425/26 iun. 2007	
15 modificări prin	L. nr. 191/2007 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană	M. Of. nr. 425/26 iun. 2007	aprobă cu completări O.U.G. nr. 119/2006
16 completat prin	O.U.G. nr. 82/2007 Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și a altor acte normative incidente	M. Of. nr. 446/29 iun. 2007	introduce lit.c_1) la art.23 alin.(2), art.51_
	aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 88/2009	M. Of. nr. 248/14 apr. 2009	

- 17 modificări prin O.U.G. nr. 44/2008 M. Of. nr. 328/25 apr. 2008 *abrogă art.17 lit. a)*
Ordonanță de urgență privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale
- 18 completat prin O.U.G. nr. 52/2008 M. Of. nr. 333/30 apr. 2008 *introduce alin. (1_1) la art. 6, art.6_1*
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 28/1990 privind registrul comerțului
aprobată cu completări prin L. nr. 284/2008 M. Of. nr. 778/20 nov. 2008
- 19 modificări prin L. nr. 284/2008 M. Of. nr. 778/20 nov. 2008 *aprobă cu completări O.U.G. nr. 52/2008*
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 28/1990 privind registrul comerțului
- 20 modificări prin L. nr. 88/2009 M. Of. nr. 246/14 apr. 2009 *aprobă O.U.G. nr. 82/2007*
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și a altor acte normative incidente